

75-76

## התיאטרון לילדים ולנוער



בצער בובות הפעלה:  
 סלבי נשר  
 יאיר נשר  
 דני ערמוני  
 קוראים:  
 טוביה צפיר  
 יוסי ברמן  
 אלברט כהן  
 חנה רוט  
 שמואל שפירא  
 שמעון לב-ארוי



## משפט בנֵי היער

מאט  
אנדרה עמיר  
פינקרפלד

עובד וביבומי  
עדנה שביט

## התיאטרון לילדיים ונוער מציג:

מושפי צוות:  
 נפלאותיה של לאח  
 משפט בנוי-היער  
 עולם הפנטזיה  
 מי אתה מסייה מולייד  
 פתחו את השער

הצגות:  
 גנדזרו  
 בת-חמלר  
 תעלולי סקפן  
 בן השולטן  
 דאו דארק

לחומנת הצגות ומופעי צוות:  
 התיאטרון לילדיים ולנוער  
 רדי צבי ברוקן תיא

טל: —  
294606 —

דיעוגות לקרהת ההליכה לתיאטרון: כדי לספר לילדים את העלילה בראש, כדי שהנאות תזהה גרויה יותר ויהיו פניוים יותר לראות ולשמוע. אף להסביר לילדים כמה הוא "משפט": "שופט"; "פסקידין" או "גזר דין", "עדום", "עתשי", "חטא" — כושגים הקשווים בסיפור זה.

רצוי אף לבאים בכתה משפט ווועא כדי אף להזכיר את הילדים להליכה זאת שאינה תיאטרון רגיל אלא תיאטרון בובות.

לאחר ראיית התיאטרון הגיעו לשוחח על הנושא המרכזו של מתחה זה: פגניות בני אדם בבעלות חיים נצחים. את השיחה ניחן ללוות בסיפורו ילדים בגן: פעם דיאויל, אשר דרך בכוונה על שתליים בגינה... או באש ליטשי הדוח מקולעת.

בסיום הסיפורים והסיפורים נון חרוא להביא את הילדים להערכה, לנקיות עמדה מוסדרת כלפי מעשים מסווג זה.

אפשר להרבות בעיור מן המהווה וכן הסיפורים שנפדו על ידי הילדים. ניתן אף להעלות את מהמהה חדש על פי הטקסט המקורי של אנרגה. אפשר אף לחבר. באופן קולקטיבי, טקסט של מהמהה שגרעינו והוא אחד מסיפוריו הילדים. ומעל לכל ניחן להזכיר עם ילדים בוכות כפה ולללות בהם סיפורים. מנוחה מלכوع.



אל מרפהתו של סב-חויר מגיע שפַעַע: הוא מספר, שהארם ירה בו ובאשתו בעוד הסנאית, האחות, חובשת את פצעי השפן והנה מגיע חפיק, גונח ומספר, שהאדם ברה לו ברה. עוד סב הינר חובש את הפיל ובת העיר מגעה ומספרת, שארם פראי ורעד קטע ופלע פרחים, קיצץ בענפים. פצע עזים, הכנין קשותות ויראה בצלופרים. בעטו החווית ביר על האדם, ופטפטן החוויא, שיורד להקות קולות אדם, יצא לפחות אדם ולהביאו אל חויר למשפַע.

ופטפטן מצליח בספריו שהוא בערה. הוא מבקש מאורי לבוא ולהציגו ואורי עשה כן וצא להציג את פטפטן הערים, ובר נחפס אורי והובא למיש. פט סב הער במשפט מספרות החווית על כל שאירע להן — אף הפרבר בוכה מרה על האדם. אפיו הצע מספר, שהארם הפקו על הגב סב היר פסק — לאחר כל העדרות — שאורי ישב בעיר, שורתה את החוויות, יטפל בעשב חבר ויבודר עם החווית.

בבית און יודעים לאו נעלם אורי ודואגים לו — אמא, אבא, העניים והבושים וכו' גם הקוף — און בי שאביבו ואון מי שמים יביא לו. הכריש והקוף ויעאים לחפש את אורי. הם פוגשים את הגליליות ותו מראות להם את הדרד לבת העיר. האם ראתה בת העיר את אורי? בוכים חם — שדרוי אורי הוא ילד טוב ובלדיין נובלאים היפר-חומי שבגן — און מי שושקה אותן. בת חוער מביאה את הכרישיות ואת הקוף אל סב היר

ובדריך חם רואים את אורי עובד. אורי, הכריש והקוף מתהבקסים בשמחה ואורי מספן שאיבנו יכול לחזור הביתה, והוא גדור במשפט. גדור הדיו שהוטל עליו זהה לעבד ביר על חייו, אך סב היר והחוית סלחו לאורי שבאמת לא היה אשם, אלא רק נגעש במשפט בנגד האדם בכלל. אורי שוחרר וחווית שאהבו אותו, הבתוו לدوا אליו בחולמות.